

İBRAHİM (Aleyhisselam)

Yazar Rehnüma
Pazartesi, 11 Ağustos 2008 10:00 -

İbrahim (Aleyhisselam) çok faziletli bir peygamber olup üstünlüğü her millet tarafından bilinir. Rivayete göre babası o zamanın padişahı olan Nemrud'un baş veziri Azer'dir.

Nemrud vezirini çok sever ve onun gönlünü hoş tutardı. Kendisi, çok zulm edici ve puta tapan müşrik bir padişahı.

Hükümdar Nemrud bilginleri etrafına toplar ve onlardan yıldız falını dinlerdi. Yine böyle bir günde falcı bilginler ona kavminden bir kişinin çıkacağını söylediler. Bunu duyan zalim Nemrud bütün ebelerin yanına adam katıp, kimin erkek çocuğu olursa öldürmelerini emretti. Böylece binlerce çocuk öldürölüp boş yere kan döküldü.

Öte yandan baş vezir Azer'in hanımı gebeydi. Çocuğunu herkes-ten gizli bir mağarada doğurdu. Nemrud'un adamlarına çocuğun doğarken öldüğünü söyledi. Hatta kocasına bile söylemedi. Hazreti İbrahim'i bir mağarada doğuran anne, geceleri mağaraya gidip emzirir di. Allah'u Teala'nın emriyle büyüyen Hazreti İbrahim on beş aylık iken on beş yaşında bir çocuk olmuştu.

Bir zaman sonra annesi onu alarak eve getirdi. Babası Azer'e durumu anlattı. Azer oğlunu sevip okşadı.

Nemrud'a gidip:

"Benim gurbete giden oğlum vardı şimdi geldi" dedi.

İbrahim (Aleyhisselam) ın babası put satıcısıydı. Altından, gümüşten, ağaçtan putlar yapıp satıyordu. Oğlu büyüüp gelince satış işini ona bıraktı.

Putların boyunlarına ip takıp yerde sürükleyen İbrahim (Aleyhisselam) bir yan dan da şöyle diyordu.

"Bunlar faydası ve yararı olmayan şeylerdir."

Bu sözlerini gidip babası Azer'e bildirdiler. Azer, İbrahim'e:

"Bir daha ilahlarımıza böyle söyleme" dedi. İbrahim (Aleyhisselam) "**Ey Baba! Sen gel bu putları ilah tutma. Onların hiçbir şeye gücü yetmez. Ben senin için istiğfar edip Allah'tan yargılanma dileyeyim, gel müslüman ol**

, dedi. Ama babası hiç duymadı bile.

Azer, çareyi Nemrud'a söylemekte buldu ve:

"Ey hükümdarım! Oğlum putlarımıza saygı nedir bilmiyor, onu puthaneye göndersen, kulluk nasıl yapılır öğrense belki uslanır, dedi. Nemrud oradaki adamlarına:

"Bu çocuğu puthaneye götürün. Ona büyük puta secde etmesini öğretin" dedi. Onlar da onu aldılar ve puta secde etmesini öğütlediler.

İbrahim (Aleyhisselam) içeri girince puta secde etmeyip Allah'a secde etti, bir köşeye çekilip sessizce oturdu.

Orada bulunanlar:

“Bu mutlak delidir. Bunun akli yok” dediler.

Birkaç gün sonra Babil halkının büyük bayram günü gelip çattı. Adetleri gereği toplanıp bayram yerine gitmeye başladılar. İbrahim'e “sen de bizimle gel” dediler. Fakat o hastalığını bahane ederek gele-meyeceğini söyledi. Onlarda onu geri bıraktılar. Puthanenin kapısını iyice kilitleyip gittiler.

Onlar gider gitmez İbrahim kapıyı açıp içeri girdi. Eline bir balta aldı ve putları kırmaya başladı. Hepsini kırdı, yalnız büyük puta dokun madı. Baltayı onun boynuna asıp tekrar dışarı çıktı ve halkın dönmesini bekledi.

Bayramdan sevinç içinde dönen halk, puthaneye gelip ilahlarının yerlebir olduğunu görünce, bunu kimin yapabileceğini sordular. Onlarda, İbrahim'in hareketlerini göz önünde bulundurarak, belki İbrahim yapmıştır, dediler.

Nemrud:

“Onu hemen bulun getirin” dedi. İbrahim gelince ona:

“Bu işi sen mi yaptın?” dedi. İbrahim:

“Belki onların büyüğü yapmıştır, kendisine sorun belki söyler deyince Nemrud:

“Sen de bilirsin ki onlar konuşamaz” dedi. Onun bu sözü üzerine İbrahim:

“Madem öyle neden onlara tapıyorsunuz?” dedi. O zaman anladılar ki putları İbrahim kırdı.

Nemrud İbrahim'i öldürmeye karar verdi. Hemen emretti. Koca bir alanı taşla çevirdiler. Bütün halka emir verdi, herkes dağdan odun toplayıp taşla çevrili alanın içine yığdılar. Taşıma işi tam bir yıl sürdü. Yığılan odunlar dağ haline geldi. Sonunda odun yığınının ateşe ver-diler.

Halk ve hükümdar seyretmeye geldiler. Sonra İbrahim (Aleyhisselam)'ı zincirlere bağlı olarak getirdiler, mancılıkla ateşin tam ortasına fırlattılar. Ateşe fırlatılan İbrahim Allah'a yöneldi ve Allah'ın emriyle ateş onu yakmadı.

İbrahim'in çiçek bahçesinde olduğunu, ateşten sağ salim çıktığını gören bir çok kişi imana geldi. Nemrud bu durumu görünce çeke-medi inat etti. Azgınlıkta o kadar ileri gitti ki, havaya oklar atıp “İbrahim'in rabbisini öldürdüm” diyerek saçma sapan laflar etmeye başladı.

Attığı okları Allah'ın emriyle kana bulayan Cebrail, onları tekrar Nemrud'a gönderiyordu. Okların kanlı bir şekilde tekrar geri döndü-ğünü gören Nemrud, sevincinden ne yapacağını bilemedi.

Sonunda üstüne çıkıp ok attığı sandık yıkıldı. Ve adamarından birkaçı ölmüştü. Son anda durum değişince Nemrud bu vaziyete şaşırıldı ve İbrahim'e:

“Buralardan git, padişahlığımdan vazgeçerek senin Rabbine inanmam. Bu şehirden uzaklaş” dedi.

İbrahim'de ölen kardeşinin Lut adındaki oğlu ve inananlarla birlikte hazırlık yapmaya koyuldu.

Bu sırada İbrahim amcasının kızı Sare ile evlendi. Sare'yi ve kardeşi Hâran'ın oğlu Lut'u alarak Harran şehrine hareket etti.

NEMRUD'UN HELAKI

İbrahim (Aleyhisselam)'ın gidişinden sonra Nemrud daha da kudurmuş, gök tanrısını öldürdüm, diyerek ileri geri laflar etmişti. Hala akıllanmamış, ben yine onunla savaşıyorum, dedi.

Bir gün Nemruda insan şeklinde bir melek gelerek ona nasihatta bulundu ve:

“Allah sana bunca yıl padişahlık verdi, ama sen onunla savaşa kalktın, bir an olsun şükür etmedin. Onun peygamberini ateşe atıp yerinden yurdundan ayırdın. Eğer Allaha inanmaz, İbrahim'i tasdik etmezsen, Allah seni en düşük mahlukun elinde helak eder, dedi.

Nemrud'da:

İBRAHİM (Aleyhisselam)

Yazar Rehnüma

Pazartesi, 11 Ağustos 2008 10:00 -

“Sende İbrahim’in adamlarındansın. Ben, benden başka ulu bir padişah tanımiyorum. Gökte bir padişah varsa ona söyleyin gelsin, savaşalım, dedi. Melek te:

“Peki” dedi.

Nemrud hemen asker toplayıp silahlandırdı.

Allah, sivri sinek ordusunu onların üzerine musallat etti. Sivri sinekler askerlerin yüzünü gözünü soktular. Acısına dayanamayan askerler alt üst oldular, bu hali gören Nemrud can telaşıyla sarayına kaçtı, kapıları kapattı.

Kurtulduğunu sanmıştı ki topal bir sinek kapının anahtar deliğinden içeri girdi. Nemrud’un burnuna girip beynine ulaştı. Beynini kemir-meye başladı. Onun acısına dayanamayan Nemrud, adamlar tutup başını tokmakla dövürmeye başladı. Çok zaman bu belayı çekti ve sonunda dayanamayarak öldü. Devleti de son buldu.

İBRAHİM (Aleyhisselam) ‘İN VEFATI

İbrahim (Aleyhisselam) ömrünün sonuna doğru sakalına ak düştü. Ve buna şaşırıp:

“Ya Rabbi! Bu ne ola” dedi.

Bir ses:

“Nurdur” dedi.

O da:

“Bunu artır, deyince sakalı tamamen ağardı.

Bir gün ona Azrail (Aleyhisselam) ihtiyar insan suretinde gelerek yanına oturdu. Hali o kadar acıydı ki beli bükülmüş, dişleri dökülmüş elleri titriyordu. Haline acıyan İbrahim (Aleyhisselam) ona yemek verdi. Yemeği yemeğe başlayan ihtiyar, bir türlü ağzına götüremiyordu. Titre diği için yerlere döküyordu.

İbrahim (Aleyhisselam) ona kaç yaşında olduğunu sordu. İhtiyar İbrahim (Aleyhisselam)’ın yaşından iki sene fazla söyleyerek – iki yüz iki yaşındayım” dedi.

İbrahim (Aleyhisselam) ona:

“Her insan bu yaşa gelince böyle mi olur?” deyince, ihtiyar suretindeki melek:

“Evet, dedi. O zaman İbrahim (Aleyhisselam):

“Allahım benim canımı al. Beni iki yüz iki yıl yaşatma” dedi ve hemen Azrail canını aldı.

Onu, İshak (Aleyhisselam) defn etti.